

עין משפט
נר מצוה

(א) [קָמָן עַג. חוּלִין פֶּד:]
(ב) [בְּרֻכּוֹת כֹּה. וְשִׁנִּי:]
(ג) פֶּסַחִים כּו: [עִשִּׂי:]
(ד) פִּי" [בְּעִרְוָן] דִּבֵּר
שִׁמוּנָן לְשׁוֹמֵר עֲלֵיו כִּלִּי
בְּכִסֵּי' פִּי"א גּוֹלֵם מִמֶּנּוּ
הַמִּסּוּס' כִּי"ד דָּף כו:
פִּירְשׁוֹ כִּמוּ נִגְרָד לְגִיתָמָה
(ה) שֶׁס, (ז) שֶׁס: פֶּרֶה פִּי"ב
(ח) מִדִּרְכֵי יוֹ, בְּרֻכּוֹת יוֹ:
(ט) [קָמָן לֵג. מִטְהֵרִין
פֶּד:] עִשִּׂי" (ט) בִּסֵּא:
נִסְתָּקִין, (י) [מַגְדֵּר יוֹ:
(כ) [דִּלְרִים כֶּל, (ל) [שֶׁס:]
(מ) [וּקְרָא כֶּל, (נ) [וְעִי'
הַיֵּזֶע מוֹס' קָמָן עַג. וְמוֹס'
חוּלִין פֶּד:] (ס) [פִּי"ב] וְשִׁנִּי
חִטּוֹן, (ע) [עִשִּׂי עִשִּׂי]

1 וְהָיָה הָעֵיז הַקָּרֵב לָאֵל
הַחֹלָל וְלִקְחוּ זִמְנֵי הָעֵיז
וְהוּא עֹגֵלָת בָּקָר אֲשֶׁר
לָאֵל עֶבֶד בָּהּ אֲשֶׁר לֹא
מִשְׁכֵּה בַעַל:

דברים כא ג

2 לֹא תִרְאֶה אֶת שׂוֹר
אֲחִיךָ אוֹ אֶת שׂוֹי נְדָבֶיךָ
וְהִתְעַלְמֹת מֵמֶה הַשֵּׁב
תִּשְׁיָעָם לְאֹחִיךָ:

דברים כב א

3 אָפֶס כִּי אֵל זִמְנֵי בָךְ
אֲבִינֹן כִּי בָרֵךְ יִרְבֶּךָ יי
בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יי אֲלֵיךְ
נִתַּן לָךְ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ:

דברים טז ט

לעזי רש"י
קביל"א [קביל"א]. יתד,
קסרסול.
קופל"ה [קופל"א]. צמד.
דייל"ש. קנוקנת.

[illegible]

דוקא בשיתות כסות מציעא ליה וליה
דדמי ליה דשמא יניחנה שטוחה
יותר מדכי נזרבה עד שיתקלקל
בצל כספר אמרינן דקורא בהן אף
ע"ג לזורכו הוא כמו נזרבה ולא
גזרין דליכא למישא למידי כיון שקצצו
לו זמן אחד לשלש יום או אחד
ל"ב חדש שא לא ילמוד בן בחמה לא
לא יקרא וישנה וכלי נחשת דמיא
לקמן דמשמש אפי' בחמין וכלי כסף
בזיון אפי' לזורכו מותר כיון שעל
די אותו משמש אינו יכול לבא
לידי קלקול ותדע דאי דוקא לזורך
הכלי מאי פירא פקדון מאי עבידיה
גביה כ"ש שהוא שומר ים לו לעיין
שלא יתקלקל א"ש פ"ה שבעלים אינם
אומרים לו להשמש;

ולכן פתח אלמלא וללורכו וללורכה
 ששיי פמז ונורכו ואסור ומשיי דסר
 דאורייתא פסולה כמו צא עלי' דם
 דפסולה מדרב פפא וא"ת ואמאי
 מייתי הדיא דשכן עליה עוף ואי
 משום דרב פפא אמר למלתיא עלה
 אמאי לא אמר אהך דהניסיה לרבך'
 וי"ל משום דצרייתא היא אצל הך
 דשכן עליה עוף היא מתניחין:

אָר עובר דינחא ליה. וא"ת ויפּרע
אדומה מנלן דבעינן דינחא
ליה דבשאלמא למאן דיליף (סוטה
דף מו.) עבודות צברה מג"ש. דעול
עול ניחא אלא למאן דלית ליה ג"ש
ומשכח עבודות צברה ופוסיה מנלן
דבעינן דינחא ליה וי"ל דכיון דשוין
בפסול עול ועבודות גס לענין דינחא
ליה י"ש להשוותן וא"ת ועלה עליה
זכר אמאי פסולה הא ודאי לא ניחא
ליה להפסול פרה שדמיה יקרים
בשביל דבר מועט וי"ל דאם היתה
כשירה הוה ניחא ליה ולכך דין
להכשיר וא"ת הכניסה לזבח ואין
אמאי כשירה מאי שגא מעלה עליה
זכר דפסולה וי"ל דהתם לא ניחא
ליה דנישמה שאינו מרויח כ"כ דבלאו
הכי נדושת התצוה וא"ת אי לא
ידע בשעת עליית הזכר אמאי פסולה
מאי שגא מהכשר דלמרינן לעיל
(דף כג.) נגבו אינן צדי יוון ואם
נאמר דלא מיפסלא אלא כשידע
בשעת עלייתו א"ש ואתי נמי שפיר
הא דתנן (פרה פ"ג מ"א.) פרה
שעוברת ר"ל מכשיר וזהו וי

תורה ולא עשו לפנים משורת הדין. ת"ר והתעלמת פעמים שאתה מתעלם כיצד זקן ואינה לפי הקברות לא צריכא מאי טעמא דהא כהן מוזהר בטומאה עשה ולא תעשה עשה שנאמר וקדשו תעשה שנאמר לנפש לא יטמא בעמיו והשבת אבידה עשה היא שנאמר השב תשיבים לאחי' תעשה ועשה ותוב לא דחיני איסורא מקמי ממונא.